

אין זכר לתרבות יין

שמשון זכר. יזמות מו

"בגלל כל מיני בעיות כשרות וטמטום של יבואני המשקאות לארץ, "אומר שאול אברון ("העולם הזה"), "אין תחרות ליקבים המקומיים. די מעצבן לשמוע את כל הדיבורים המתוחכמים של הפלצנים שמתפלספים בנושא בעיתונים. מי שאוהב ריזולינג, שישתה אותו. הם קונים, הם משלמים והם צריכים לשתות אותו. שכל אחד ישתה מצידו מה שהוא אוהב. אבל הבעיה מתחילה מחוסר ביבוא. אין אצלנו שמחת יין אמיתית על המדפים, כי כל היינות המקומיים דומים, כי כל הקברנה סובניון מגיע מאותו כרם. חלק משמחת החיים של היין היא מעצם הגיוון הגדול בין הטעמים, שנובע מאזורי גידול שונים. משום שאין תחרות אמיתית, כל היקבים בארץ עושים את אותו יין, פחות או יותר. יבוא מסודר מחו"ל היה פותר את הבעיה. כשמסתכלים על מדפי היין בארץ צריך להתאמץ כדי לא להשתעמם. מי שעוזר לדיון הזה להירדם סופית הם כל אלה שכותבים על יין בעיתון ומתארים אותו בכל מיני מונחים מקצועיים, שחושבים שיש בהם משהו כאילו גבוה. בעצם, כשבודקים את זה מקרוב, מדובר באוצר מלים של ילד בן שש, שמסתכם בלא יותר מ־30 מלים. עפיצות שמפיצות וזהו. קחי לדוגמה את יאיר מרגלית שעושה יין לא רע, אבל לשמוע אותו מדבר על יין, אי אפשר להפסיק לפהק. הוא מדבר על הנושא כמו כימאי. אם הם ימשיכו לקלל את מי ששותה יין, לעולם לא נצליח לצאת מהמעגל הזה."